Yargıtay 11. HD E.2021/2339 K.2022/4391 (02.06.2022)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

11. Hukuk Dairesi 2021/2339 E. , 2022/4391 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ :ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ

Taraflar arasında görülen davada Edremit 3. Asliye Hukuk Mahkemesi’nce bozmaya uyularak verilen 08.10.2020 tarih ve 2018/873 E. - 2020/289 K. sayılı kararın Yargıtayca incelenmesi davacı vekili tarafından istenmiş ve temyiz dilekçesinin süresi içinde verildiği anlaşılmış olmakla, dava dosyası için Tetkik Hakimi ... tarafından düzenlenen rapor dinlendikten ve yine dosya içerisindeki dilekçeler, duruşma tutanakları ve tüm belgeler okunup, incelendikten sonra işin gereği görüşülüp, düşünüldü:

Davacı vekili, müvekkilinin birikimlerini davalı bankada değerlendirdiğini, herhangi bir kayba uğramakszın gerekli yatırımları yapmasını banka yetkililerinin insiyatifine bıraktığını, 24.05.2013 tarihinde davalı banka temsilcileri ile görüştüğünde 210.000.- TL'lik ve 822.856,49 TL'lik hesaplarının %30'unun dinamik fonda, %70'inin mevduatta 1 aylık değerlendirmesinin uygun olacağının söylendiğini, 1 aylık süre sonunda hesaplarını kontrol ettiğinde ana parasında 22.040,23 TL'lik eksik olduğunu gördüğünü, yatırılan fon borsa ile doğrudan bağlantılı olduğundan borsadaki düşüş nedeniyle bu kaybın yaşandığının müvekkiline ifade edildiğini, müvekkilinin yatırımının borsa ile bağlantılı bir fonda değerlendirmesi yoluna gidilirken bu işlemin riskleri konusunda hiçbir surette uyarılmadığını, bilgilendirme gereği dahi duyulmadığını, müvekkilinin bu şekilde zarara uğradığını ileri sürerek 24.575,23 TL'nin davalılardan müştereken ve müteselsilen tahsiline karar verilmesini talep ve dava etmiştir.

Davalılar vekili, davacının işletme portföy müşterisi olarak vadeli mevduat hesap açılışıyla 10.04.2012 tarihinden itibaren müvekkili banka ile çalıştığını, davacının, mevdufon başvuru formunda yer alan hususlara vakıf olarak, mevdufon hesabına yatırdığı paranın yatırım fonu ve vadeli mevduat olarak değerlendirilmesini kabul ettiğini, Mayıs 2013 dönemine kadar sürekli piyasa ortalamasının üzerindeki getirileri nedeni ile davacı taraf her dönem sonrası memnuniyetini dile getirerek hesabı sürekli temdit etttiğini, hızlı, öngörülemeyen ve tüm bankaları etkileyen ekonomik gelişmeler sebebiyle davacı tarafın dava konusu dönemde önlenemez zararının vuku bulduğunu, davacının iyiniyetli olmadığını savunarak, davanın reddini istemiştir.

Mahkemece bozma ilamına uyularak yapılan yargılamaya göre, sözleşmenin Sermaye Piyasası mevzuatı hükümlerine uygun olarak yapıldığı, davacıya serbest piyasa işlemleri öncesinde riske ilişkin gerekli bilgilendirme formlarının imzalatıldığı, davacının oluşabilecek zarardan haberdar olduğu, her ne kadar mevdufon kutucuğu işaretlenmemiş ise de davacının mevdufon kutucuğunu işaretlememesinin yatırım fonu almak istememesi olarak yorumlanamayacağı, aksine bunun davacının esnek olmak istediği şeklinde yorumlanacağı, davacının mevdufon tercih kutucuğunun doldurmamış olmasıyla davacının oluşan zararı arasında illiyet bağı bulunmadığı, kaldı ki davacının oluşabilecek riskler konusunda bilgilendirildiğinin sabit olduğu, davacının mevdufon işlemlerinin başlangıç tarihinin 07.09.2012 olduğu göz önünde bulundurulduğunda 24.05.2013 tarihene kadar geçen sürece ilişkin herhangi bir itirazı bulunmadığı ve mevcut uygulanan fonu zımnen kabul ettiği, davacının iddia ettiği şekilde banka çalışanlarının bir ay sonunda şu kadar kazanırsınız şeklinde söylemlerde bulunmasının hayatın olağan akışına uygun olmadığı, ayrıca davacının da davalı banka çalışanlarının kendisine bu şekilde garanti verildiği hususunu destekler herhangi bir delil sunmadığı ve bu durumu ispat edemediği gerekçesiyle davanın reddine

karar verilmiştir.

Karar, davacı vekili tarafından temyiz edilmiştir.

Dosyadaki yazılara, mahkemece uyulan bozma kararı gereğince hüküm verilmiş olmasına ve delillerin takdirinde bir isabetsizlik bulunmamasına göre, davacı vekilinin bütün temyiz itirazları yerinde değildir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerden dolayı, davacı vekilinin bütün temyiz itirazlarının reddiyle usul ve kanuna uygun bulunan hükmün ONANMASINA, aşağıda yazılı bakiye 21,40 TL temyiz ilam harcının temyiz eden davacıdan alınmasına, 02/06/2022 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.